

Заняття 5 Вчення Ісуса

Розділ для читання: 19-20

Головні періоди: Життя Ісуса

Біблійний матеріал уроку: Євангелії від Матвія, Марка, Луки та Івана.

Цілі уроку: Ознайомитись із:

- основними притчами Ісуса;
- тим, як Ісус зображав Царство Боже;
- твердженнями Ісуса стосовно Його божественності;
- вченням Ісуса про спасіння від гріха;
- етичною стороною вчення Ісуса.

Життя Ісуса

Притчі про Царство

Метод навчання, який застосував Ісус, був особливим: Він навчав за допомогою історій, що називаються притчами. Притчі - це історії, в яких за допомогою алегоричних образів розкривається якась істина. В притчах містились певні ідеї, які мали бути сприйнятими Його послідовниками.

Тринадцята глава Євангелії від Матвія є виразним прикладом того, як Ісус використав цей підхід. Глава побудована на восьми притчах, кожна з яких змальовує одну із сторін Божого Царства (або Царства Небесного, як його іноді називають у Євангеліях). Шість притч починаються словами «Царство Небесне подібне до ...», і далі це Царство порівнюється з

- людиною, в якій ворог посіяв бур'ян посеред її пшениці;
- гірчичним зернятком;
- закваскою, перемішаною з бо-рошном;
- сіячем;
- купцем, що шукає коштовні перли;
- неводом.

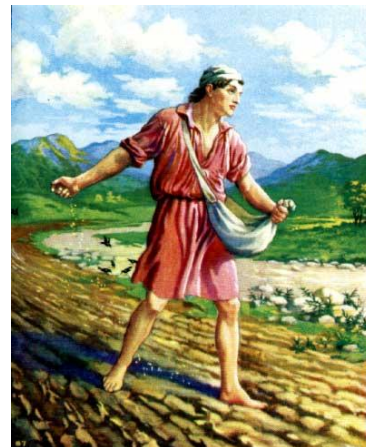
Як ми бачимо, зовні все це не схоже на Царство Боже. Та й подробиці, про які розповідається у притчах, не мають безпосереднього зв'язку з цим Царством. А втім Ісус використовує порівняння не на рівні подробиць, а на рівні сутності. Кожна притча приховує в собі певний зміст, і Ісус хоче, щоб ми його віднайшли, тому що Він розкриває істину про Царство Боже.

Зазвичай Ісус розповідав притчу, а потім дозволяв Своїм слухачам самим зрозуміти її зміст. Однак в тринадцятій главі Євангелії від Матвія Він докладно розтлумачує значення двох притч. Завдяки Цим Його поясненням ми маємо змогу краще зрозуміти, як витлумачувати й інші притчі - і тут, і в інших місцях.

Притча про сіяча

Глава починається однією з найбільш відомих історій із тих, що коли-небудь розповідав Ісус. Звичайно її називають притчею про сіяча, але іноді і притчею про засіяну землю. В ній розповідається про чоловіка, що заходився сіяти в полі. Частина зерна впала край дороги, де земля була твердою, і птахи швидко склювали це насіння, що було на видноті. Інше зерно впало на землю, що не була пристосована до сівби: в її орному шарі було багато каміння. В результаті воно не змогло випустити глибоке коріння, і коли дні стали спекотними, воно швидко засохло під палючим сонцем.

Ще частина зерна впала до тучної та пухкої землі, але там вже росли будяки. Це насіння вкорінилося і деякий час пишно росло, та лише допоки не вигналися та не задушили їх бур'яни. Врешті, багато зерна впало в добру землю,



виросло, дозріло та дало щедрій врожай. Ісус закінчив притчу словами: «Хто має вуха, нехай слухає!» (Євангелія від Матвія 13:1-9). Цим Він хотів сказати: «Слухайте уважно! Не пропускайте нічого з того, що Я вам кажу».

Пізніше Ісус розтлумачив, що ця притча є «Слово про Царство» та про те, яким чином його сприймають різні люди. Можливо, цим і пояснюється Його заключний заклик слухати уважно. Зерно, що склювали птахи, - це символ того, як люди не можуть по-справжньому ввібрати до себе Слово Боже, тому що підпали під вплив «лукавого» - так Ісус часто називав диявола. Зерно, що впало на землю, повну каміння, означає, що деякі люди спочатку сприймають Слово Боже з радістю, але, не маючи глибокого коріння, вони відходять від Бога, коли починаються страждання або гоніння.

Щодо зерна, що опинилося серед будяків, то воно символізує людей, які спочатку теж радісно сприймають Боже Слово, але потім їх відволікають повсякденні турботи або жадоба багатства, і тому вони ніколи не будуть плідно служити Богові. І, нарешті, зерно, що впало у добру землю, символізує тих, хто чує Слово Боже, розуміє його та віддається його плідному впливу (Євангелія від Матвія 13:18-23). Безумовно, Ісус хотів, щоби Його учні були саме такими слухачами.

Притча про бур'ян

Закликавши учнів уважно слухати «Слово про Царство», Ісус розповів їм шість притч, які розпочинаються зі слів «Царство Небесне подібне до ...». Ці притчі можна згрупувати до трьох пар, в кожній з яких розгортається спільна тема. Першу таку пару створюють притча про бур'ян та притча про невід. Ці притчі - про нещирих християн у Царстві Божому. Такі люди - немов бур'ян, який знайшли у пшениці, що дозріває, і цей бур'ян є роботою ворога, що навмисно посіяв їх у полі.

Цим бур'яном були плевели. Коли вони тільки проростають, вони дуже схожі на пшеницю, і їх дуже важко відрізнити. Знаючи, що виконуючи бур'ян, можна зашкодити пшениці, землевласник із цієї історії вирішив залишити рости разом і бур'ян, і пшеницю. Коли прийшов час жнив, він наказав своїм жінцям спочатку зібрати бур'ян, зв'язати його в снопи та спалити. А пшеницю вони потім склали до житниці (Євангелія від Матвія 13:24-30).

Схоже закінчується і притча про невід. Невід закинули в озеро та потягли до берега. Він захопив багато доброї риби, але також туди потрапила і нічого не варта риба. Коли невід витягли на берег, рибалкам прийшлося відокремити гарну рибу від поганої, як і жінцям - висмикнути бур'ян із пшениці (Євангелія від Матвія 13:24-30).

Розтлумачуючи притчу про бур'ян, Ісус порівняв Себе до людини, що сіє добре зерно. Він сказав, що поле символізує світ, а пшениця - символ «синів Царства». І навпаки, бур'ян - це «сини лукавого», що посіяні ворогом, тобто дияволом. Жнива символізують час, про який часто пророкував Ісус, - коли Бог припинить існування світу та буде судити людство. У той день ангели стануть Його жінцями (Євангелія від Матвія 13:36-43).

І знов Ісус перестерігає: «Хто має вуха, нехай слухає».

Як ми вже відзначили, зазвичай Ісус не розтлумачував притчі так докладно, але навіть у цьому місці Він дає лите часткове пояснення до того, про що розповідав. Він пояснює той чи інший елемент оповіді, але залишає нам можливість виділити ті ідеї, що криються у притчі. В даному випадку можна розпізнати принаймні три ідеї.

- По-перше, Царство Боже приверне також і нечесних та нещирих у своїх зобов'язаннях людей. Спочатку вони не відрізняються від християн, але час розкриє їх



правдиву сутність, як це трапилось із плевелами.

- По-друге, Бог знає, хто є справжній учень, а хто лише прикидається, що служить Йому. Він бачить бур'ян від самого початку.
- І по-третє, в остаточному підсумку Бог прибере лицемірів із Свого Царства.

В цій притчі ви можете на свій подив виявити й інші ідеї, тому що Ісус нерідко розповідав історії, які мають багато значень. Разом з тим головні ідеї, що містяться в притчі, як правило, стають очевидними вже після недовгих міркувань. Це є особливо вірно у відношенні до решти притч тринадцятої глави Євангелії від Матвія. Притча про гірчичне зерно та дріжджі навчають, що малі починання призводять до великих наслідків. Малюсіньке гірчичне зернятко, якщо покласти його у землю, перетворюється на таку велику рослину, що птахи в'ють гнізда в його вітті. Так і Царство Боже: спочатку його вплив може здатися незначним, але де б це Царство не укорінювалося, воно розкидає своє віття таким чином, що його вплив постійно росте. Так само трішечки дріжджів, що змішані до тіста, дають результати набагато більші, ніж припускає їх маленька кількість: коли дріжджі почнуть діяти, це змусить піднятися все тісто (Євангелія від Матвія 13:31-33).

